

αξ(ο)ύριστος

αξ(ο)ύριστος, ο, ουσ. [αρσ. του επιθ. αξ(ο)ύριστος <α- στερητ. + ξ(ο)υρίζω + κατάλ. -τος], αξύριστος·

- *παρών κι αξ(ο)ύριστος*, είμαι έτοιμος, πανέτοιμος (που πάνω στη βιασύνη μου να 'ρθω στο κάλεσμά σου, δεν πρόλαβα ούτε να ξυριστώ). Παράλληλα με τη φρ., το άτομο που είναι πανέτοιμο χαιρετάει στρατιωτικά και χτυπάει δυνατά το πόδι του σε θέση της προσοχής μπροστά σε αυτόν που τον κάλεσε. Ίσως η ρίζα αυτής της φρ. θα πρέπει να αναζητηθεί στο στρατό.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας